

L'ÚLTIM DIA DE LA TARDOR

Tot és silenci.

De sobte, dos guillots surten del cau.
El matí és ben bonic i els cadells corren
contents cap a la clariana del bosc.

—A veure si m'atrapes —diu l'un.

—Per allà es mou alguna cosa!

Entre salts i cabrioles cacen un ratolí. Però és menut, s'esmuny i s'amaga entre la fullaraca.

L'ÚLTIM DIA DE LA PRIMAVERA

Comença a clarejar i els camps fan molt de goig. Les tendres fulles es despleguen carregades de rosada mentre les abelles brunzinares volen incansables d'una banda a l'altra. Els ocells cantors ja han començat el seu concert matinal.

Dues mosteles semblen embadalides davant de tanta gatzara. De cop i volta, les trapelles s'esmunyen entre la verdor i surten a córrer món.

S'aturen en un refugi frondós i senten la remor de l'aigua. El sol escalfa i les mosteles estan assedegades.

—Per aquí farem drecera
—diu l'una.

I travessant unes bardisses arriben ben a la vora d'un rierol d'aigua clara.

Tot just comencen a beure, que sona un llarg i agut replet:

—Tiiit.

